

Tanulságos igék a Prédikátor könyvéből

Mi hiszünk abban az Istenben, akihez imádkozhatunk. Imádságunk olyan eszköz, amely Istent döntéseiben befolyásolhatja. Miután imádkoztunk, kimondjuk: legyen meg az ő akarata. Persze, ezt sokszor nehezen tudjuk elfogadni, mi ehhez szeretnénk hozzátenni vagy elvenni belőle.

2.

Áldászapor mennybemenetelkor

7.

Hálaadás Marosugrán

8.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

ÜZENET

XXXIII. ÉVF. • 10. SZÁM
2022. MÁJUS 15.
ÁRA 1,50 LEJ

Református egység napja Gyulafehérváron

A járványidőszak korlátozásai miatt az elmúlt években a református egység napját sem tarthattuk meg. Idén azonban ismét együtt ünnepelhetünk. Az eseményre Gyulafehérváron kerül sor május 20–21-én.

A zsinati tanács tavaly decemberben döntött el, hogy egyházkerületünk szervezi a Magyar Református Egység Napját május 20–21. között. Erdélyi egyházunk számára különleges év 2022, hiszen idén ünnepeljük a Collegium Academicum alapításának 400. évfordulóját. A gyulafehérvári oktatási intézményt Bethlen Gábor erdélyi fejedelem alapította. A rendezvény kiindulópontja tehát a Collegium Academicum alapításának évfordulója lett, s így esett a választás Gyulafehérvárra. Az egység napja a fejedelem alakja köré épül, valamint a dél-erdélyi világ valóságához kapcsolódik.

3.

A református egység napját legutóbb Debrecenben ünnepeltük 2019. május 18-án (archív felvétel)

Isten csodálatos helyre teremtett

Beszélgetés Veress Zsombor hegymászóval

A küüllői egyházmegye főgondnoka a kolozsvári kerekdombi gyülekezetben tartott nemrég előadást. A gyógyszerész végzettségű Veress Zsombor ezúttal az afrikai Kilimandzsáró hegycsúcs megmászásáról osztotta meg élményeit. Az előadást követően beszélgettünk tapasztalatairól, de Istenhez fűződő viszonyáról is.

4.

Ti magatok is

Egységünkre emlékezve

1Pt 2,5

A világ történelmében gyakran előfordult, hogy kilátástalanul nehéz helyzetbe sodródott az ember. Voltak idegen népek, amelyek a gyékelkedést kihasználva letámadták a kiválasztott népet, földjeiket birtokba véve fogságra vitték az embereket. A katasztrófák pedig mindig rossz időben érkeztek, mert az amúgy is szegényeket földönfutó menekülőkké tették. A bajban sajnos mindig volt két feledhetetlen ok. Az első: a nép megfeledkezett Isten tanácsa szerint élni. A második: a bajban elfelejtették Istent megkérdezni a megoldás felől.

A próféták feljegyzései igazolják, hogy Isten a nép fájdalmas feledékenységére ellenére is szolgált megoldással. Istennek nemcsak javaslati voltak, hanem egyértelműen megüzente a tennivalót. Ézsaiás a pokollá lett világban meghallja és közvetíti kortársainak Isten üzenetét.

3.

Tanulságos igék a Prédikátor könyvéből 3.

Istenfélelem rendelt időben

Efejezet fő témája az istenfélelem. Isten áll a középpontban, aki az időnek is ura, s a világorát a kezében tartja. Akiről már a Szentírás első lapjain azt olvassuk, hogy napokra és évekre osztotta az időt. Mi is valljuk a zsoltárossal: életem ideje a kezében van. Dániel könyvében pedig azt olvassuk, hogy a különböző birodalmaknak ideig-óráig való életet adott. Ő változtatja meg az időket és azoknak részeit, dönt le és állít királyokat. Ezekben mindenkinek meg kell látnia, hogy ő cselekszik, ezért őt kell félni és tisztelni.

Mindennek rendelt ideje van, az ég alatt ideje van minden akaratnak. Ezzel a Prédikátor két dolgot akar elmondani. Először azt, hogy Isten dönti el minden eseménynek az idejét, de azt is, hogy ez a bizonyos esemény mennyi ideig tartson. Itt rengeteg mindent felsorol, de ebből két dolog emelkedik ki: a születés és a halál. A születésnek és a halálnak is megvan a maga ideje. A mi születésünk pillanata tehát nem a csillagokba van írva, de a halálunk pillanata sem a véletlen műve, azt is Isten határozza meg.

A prédikátor itt életünk minden fontos eseményét felsorolja, ezeknek mind rendelt idejük van. Feltűnő, hogy nemcsak szomorúságról beszél, hanem örömről is, nemcsak sírásról, hanem nevetésről is, ezek váltogatják egymást az életünkben. Még a kövek elhányásának és összegyűjtésének is ideje van. Mint ahogy az ölelésnek és az öleléstől való eltávozásnak is. Még a háborúnak és a békének is. Ebből látjuk, az élet nem unalmas, Isten gondoskodott a változatosságról.

Am a felsorolás után jön a végkövetkeztetés: mindezeket Isten azért cselekszi, hogy az ő orcáját rettegjék. Az életnek e tarka forgataga nem a sors, a véletlen gonosz játéka. Semmi sem történik az ég alatt az ő akarata nélkül. Még egy veréb sem eshet le az ágról Isten akarata nélkül – mondja Jézus a Hegyi beszédben.

Vigyázzunk, e fejezet nehogy valamilyen fatalizmushoz vezessen minket, s azt mondjuk: ha ez így van, akkor mi semmit sem tehetünk sorsunk alakítása érdekében, mert csak

behúzott nyakkal kell várnunk azt, ami ránk van mérve. Mi hiszünk abban az Istenben, akihez imádkozhatunk. Imádságunk olyan eszköz, amely befolyásolhatja Istent döntéseiben. Miután imádkoztunk, kimondjuk: legyen meg az ő akarata. Persze, ezt sokszor nehezen tudjuk elfogadni, szeretnénk hozzátenni, vagy elvenni belőle. Sőt az ember odáig merészkedik, hogy felelősségre vonja Istent, s azt kéri, igazolja magát előtte. Mi nem értjük mindig őt, mégis bízhatunk benne. Hihetjük, hogy ő soha nem téved.

E fejezetben az a nagyszerű, hogy a prédikátor Isten akaratát keserűség nélkül el tudja fogadni. Ő nem hős, hanem egy mindennapi ember, aki végzi munkáját. Rájött arra, hogy nem tehet mást, mint hogy örvendezve és hálaosan elfogadja a jót és a rosszat is, a sírást és a nevetést is, mert mindkettő Isten ajándéka. Ez nem kis dolog. Van olyan ember, aki nem tudja elfogadni a mást, s vagy a múltba, vagy a jövőbe menekül. Mások mindig hasznot szeretnének húzni, azaz mindig csak élvezni akarják az életet. Kacagni és táncolni szeretnének, a munkát is mindig a könnyebbik végénél fogják meg. De vannak „farizeus” típusúak is, akik mindent elkerülnek, nehogy valamivel beszennezzék magukat, ők kacagni sem mernek, mindenben csak a rosszat, a bűnt látják. Az ilyen ember visszahúzódik a maga világába, nem tesz semmit, csak ítélkezik, mindenre csóválja a fejét, s csupán magát tartja igaznak. Számára minden földi dolog bűnös és megvetendő.

Aztán ott van az örök lázadó, aki semmit sem hajlandó elfogadni, semmibe sem tud bele-törődni, soha semmit nem tud kívánni, mindig türelmetlen. Az ilyen lázadó a nappalból éjszákát, az éjszakából pedig nappalt farag. Semmi-lyen törvényt, szabályt nem tud elfogadni, min-
dent meg akar változtatni.

A fejezet két kérdéssel segít szembenézni: az egyik a személyes felelősség, a másik pedig a bűn kérdése. Van olyan, hogy a törvény helyén törvénytelenység, az igazság helyén pedig gonoszság van. A prédikátor hiszi és tudja, Isten ezt egyszer meg fogja ítélni. Hiszen már az Ószövetség beszél az űr napjáról, amikor ő mindenkit ítéletre von, amikor mindenkinek meg kell állnia Isten ítélőszéke előtt. Ennek is megvan a maga rendelt ideje. Isten a gonoszt sokszor hosszú láncra engedi, nem azonnal csap oda. Mi türelmetlenek vagyunk, pedig ki kell várnunk ennek is az idejét.

Fontos megemlíteni: a prédikátor még nem tudhat arról, hogy utána Isten egy különös időt hozott el, az idők teljességét, amikor történt egy rendkívüli születés Betlehemben és egy rendkívüli halál a Golgota hegyén, a kereszten. De utána jött a világ idejének leghatalmasabb pillanata, amikor Jézus feltámadt a halálból. Ekkor ütött Isten döntő órája az emberiség életében. Mert e születés, halál és feltámadás által óriási változás jött el a világba. Krisztusban a rombolásból építés, a sírásból nevetés, a pa-

„Tudom, hogy amit Isten cselekszik, az örökké megáll, ahhoz nincs mit hozzáadni, és abból nincs mit elvenni. Isten azért cselekszi ezt így, hogy féljék őt.”
(Préd 3,14)

Bibliaolvasó kalauz

JÚNIUS

1 Sze	Ef 3,1–13	Józs 5
2 Cs	Ef 3,14–21	Józs 6
3 P	Ef 4,1–16	Józs 7
4 Szo	Ef 4,17–32	Józs 8
5 V	Ef 5,1–14	Józs 9
6 H	Ef 5,15–17	Józs 10,1–15
7 K	Ef 5,18–20	Józs 10,16–43
8 Sze	Ef 5,21–33	Józs 11
9 Cs	Ef 6,1–4	Józs 12
10 P	Ef 6,5–9	Józs 13
11 Szo	Ef 6,10–24	Józs 14
12 V	1Jn 1,1–4	Józs 15
13 H	1Jn 1,5–10	Józs 16
14 K	1Jn 2,1–6	Józs 17
15 Sze	1Jn 2,7–11	Józs 18
16 Cs	1Jn 2,12–17	Józs 19
17 P	1Jn 2,18–25	Józs 20
18 Szo	1Jn 2,26–29	Józs 21
19 V	1Jn 3,1–12	Józs 22,1–8
20 H	1Jn 3,13–17	Józs 22,9–34
21 K	1Jn 3,18–24	Józs 23
22 Sze	1Jn 4,1–6	Józs 24,1–15
23 Cs	1Jn 4,7–21	Józs 24,16–33
24 P	1Jn 5,1–5	Ezsd 1
25 Szo	1Jn 5,6–12	Ezsd 2,1–35
26 V	1Jn 5,13–17	Ezsd 2,36–70
27 H	1Jn 5,18–21	Ezsd 3,1–7
28 K	2Jn	Ezsd 3,8–13
29 Sze	3Jn	Ezsd 4,1–16
30 Cs	Jel 1,1–8	Ezsd 4,17–24

naszból ujjongás, a halálból élet, a háborúból béke, a gyűlöletből szeretet, a hallgatásból biznyságtétel válhat. Mi most már életünk minden eseményét, de a világtörténelem minden eseményét is ennek fényében szemlélhetjük. Ezért életünk nem reménytelen, tudjuk, hogy a születés után nem a halál, hanem a feltámadás és az örök élet következik.

Persze, tudjuk, meghalunk, testünket sírba fogják helyezni, de azt is valljuk Jóbbal együtt, hogy a mi Megváltónk él, és utoljára a mi porunk felett megáll. Tudjuk, nem maradunk a sírban, kijövünk abból dicső feltámadásra, csodálatos üdvösségre, amelyet Isten Krisztusban elkészített az őt szeretőknek. Ezt a prédikátor még nem tudhatta. Mekkora kegyelem, hogy mi már tudhatjuk, és ezzel a boldog tudattal tölthetjük életünk hátralévő idejét.

Agnus Rádió

24 órán át a világhálón
www.agnusradio.ro

88,3 MHz-en
03-08 és 12-15 óra között
Kolozsváron

Református egység napja Gyulafehérváron

1. | Különleges alkalom lesz, hiszen a dél-erdélyi régióban tíz felújított templom (Csombord, Magyarlapád, Székelykocsárd, Gyulafehérvár, Alvinc, Marosszentimre, Magyarigen, Szászváros, Kéménd és Algyógy) avatására kerül sor egyidőben. Újdonság, hogy az eddigi egységnap helyett idén egységnapok lesznek. Abban az időszakban ugyanis több minden történik Gyulafehérváron és környékén. Május 19-én Nagyenyeden a Protestáns Teológiai Intézet iskola- és egyháztörténeti konferenciát tart az egykori püspöki ház felújított épületében, amelyet a konferenciával egybekötve adnak át. Május 20-án a Generális Konvent plenáris ülést tart Gyulafehérváron, majd a tíz egyházkerület püspöke az említett tíz templomot avatja fel. Az alkalom szimbolikus, hiszen a Kárpát-medence különböző gyülekezeteiből érkező vezetők részben dél-erdélyi népes gyülekezetekhez, részben elnéptelenedett templomokhoz látogatnak el, amelyek az elmúlt években újultak meg. A nagy egésznek is hasonló az összképe, mégis a megújulás vágya mindenhol ott van, és ez ad reményt református magyarságunk megtartásához. A templomszentelések után május 21-én Gyulafehérváron folytatódik a program: a Kárpát-medencei egység egyszerre lesz jelen a tíz templomban, majd ismét egyszerre lesz jelen Gyulafehérváron, ahol Bethlen Gábor szobrát

adják át, az alkalmat közös istentisztelet és úrvacsoraosztás zárja.

A rendezvény keretében kiállítások megtekintésére lesz lehetőség az erdélyi oktatás 400 éves fejlődéséről, az érdeklődők könyvkiállítást tekinthetnek meg a kollégiumban használt tankönyvekből és a tanintézet oktatói által írt könyvekből. Lesz vezetett városnézés a gyulafehérvári várban és székesegyházban. A környéken rengeteg kirándulási lehetőség van, ezért aki családostól vagy gyülekezeti programot tervez, annak a kínálat igen színes. Természetesen a tíz gyülekezetben a templomszentelés után minden gyülekezet különböző programokkal készül az odalátogatók számára.

A résztvevőket Gyulafehérváron és környékén szállásolják el szállodában, gyülekezeti központokban. Az elmúlt két év kimaradása után nagy az érdeklődés és a találkozás utáni vágy. A közösségi alkalmat az emberek újra meg akarják élni, ezért a szervezők sok résztvevőre számítanak. A Kárpát-medence mind a 65 egyházmegyéjéből várnak érdeklődőket.

Tussay Szilárd főszervező elmondása szerint a legnagyobb kihívás a szobor elkészítése volt. Sok ember erőfeszítésére volt szükség, ezért a közreműködőknek ezúton is köszönik az emberfeletti fáradhatatlan munkát. A szervező elmondta: a helyi önkormányzat és még talán a

főváros hivatalos szervei is a megszokotthoz képest gyorsan léptek a döntések meghozatalában. A legtöbb anyagot lefordítják román nyelvre, az ünnepségen is tolmácsolnak. Ezért remélik, hogy az alkalmak a találkozás és a kapcsolatteremtés helyszíne lehet. Mindazoknak, akik külföldről vagy Erdély más régióiból érkeznek, a szervezők ajánlják a város és a gyulafehérvári vár megtekintését. Akik pedig a környékre is ellátogatnának, azoknak a gyülekezetek templomait, a dél-erdélyi romokat és a természet adta szépségeket is ajánlani tudják, hiszen rengeteg túrázási lehetőség van a közelben.

Collegium Academicum

A kolozsvári országgyűlés 1622. május 23-án fogadta el a Collegium Academicum alapítását. Bethlen Gábor fejedelem Gyulafehérváron alapított oktatási intézményébe külföldi tudós tanárokat hívott meg előadóknak. 1658-ban a török hadak feldúlták a fejedelmi székhelyet, a diákok Kolozsvárra menekültek. Ezért 1662-ben I. Apafi Mihály rendelete alapján a gyulafehérvári akadémiát Nagyenyedre helyezték át, az intézmény azóta is ott működik a Nagyenyedi Református Kollégium néven.

| SOMOGYI BOTOND |

Ti magatok is Egységünkre emlékezve

Élő követ ajándékoz az Úr, amely egy új élet-hez szükséges biztos alapot jelent. Már akkor egyértelmű volt, hogy ez a Messiásról szól, aki Isten küldöttként megszabadítja a benne hívőket a mélységes nyomortól. Az élő kőre viszont építeni kell, ami az ember feladata, mert neki kell közelítenie ehhez a kőhöz, neki kell felismernie a biztonságos helyet, neki kell állandóan kapcsolatban maradnia az alapkövel. A szabadulni vágyók úgy ismerték fel ennek a kőnek a jelentőségét, mint a hajótörött, aki szárazföldet lát elérhető távolságban.

Isten az elérhető szárazföldet ma is, neked is megmutatja. Az élő kő, Krisztus, aki alapja akar lenni a menekülni vágyóknak, most is tárt karokkal vár. A legélesebb kérdés csak az: te mit felelsz? A hajótöröttek között egyesek nem fedezik fel a szárazföldet, mások nem érznek erőt a közeledéshez, vagy elkedvetlenednek. Vannak, akik mással foglalkoznak, vagy saját fejük után más útra indulnak.

A címbéli ígerész reformációi személyes megszólítás. Magatok is! Félelmetesen egyszerű mondatrész. Pedig ez egy egyszerű mondatból kihallatszó nagyszerű bátorítás. Először azt kell kihallanod, hogy te is megszólított vagy, az Úr téged is alkalmasnak tekint. Alkalmas vagy arra, hogy másoknak is elmondd a megértett felismerést. Másodszor nem szabad megijednünk a többes számtól. Nagy kísértés az, amikor sokakat szólítanak, hogy netalán kimaradok. Krisztus az élő kő, de neki megszámlálhatatlanul

Ünnepi istentisztelet a debreceni Nagytemplom előtt a református egység napja alkalmából (archív felvétel)

nul sok élő, építő kőre van szüksége. E többes szám nem jönne létre, ha az egyes szám nem sokszorozódna veled és velem együtt. A visszaható névmás a személyes névmás után (ti magatok) erősíti a valós és hangsúlyos jelenlétet. Isten ügyében nem lehet virtuálisan jelen lenni, nem lehet csak olykor jelentkező ismerősként jelentkezni. A lelki házat, amit az élő kövek hoznak létre, nem lehet fél szívvel, mással is eljegyzett lélekkel, tagadással tele értelemmel felépíteni. Az építéshez magunkat teljesen kell felajánlanunk. Az önmagunk közössége felülről kapott biztatással együtt felülről érkező erőt és energiát is nyer. A felülről való elegendő forrás

ahhoz, hogy folytatni lehessen a reformátorok által elkezdett jót, hogy folyamatosan és lendületesen igehirdetés lehessen minden szép és hasznos megnyilvánulás.

A folytonos megújulás jegyében szolgáljunk Isten dicsőségére és a magunk javára. Ne felejtsük el ezt sem: aki a „magatokban” megtalálta a helyét és feladatát, az sohasem fog „magára” maradni. Az „is” szócska kötőszóként is jelentős, főleg ha Istennel, Krisztussal, Szentlélekkel köt minket nemcsak mondatainkban, hanem kapcsolatainkban, testvéri közeledéseinkben, egymásra figyelő szeretetben. Legyen ez így közöttünk itt és bárhol, ahol Isten gyermekei együtt vannak.

| CSÚRY ISTVÁN |

Isten csodálatos helyre teremtett

1. | – Milyen céllal utaztál Afrikába?

– Afrika legmagasabb csúcsa, a kontinens keleti felében fekvő 5985 méter magas Kilimandzsáró volt a célpontunk, az utazás fő kihívása a hegycsúcs megmásítása volt. Előtte megmásztunk egy másik hegyet is, a Merut. Erre azért volt szükség, mert ahhoz, hogy valaki jobban bírja a magaslati levegőt, hozzá kell szoktatnia először a szervezetét, nehogy később magashegyi betegség törjön rá. Amúgy a Meru sem alacsony, hiszen 4500 méternél magasabb. Az alacsonyabb csúcsmászásnál 23 tagú csapatunkat mintegy negyven személy segítette, a Kilimandzsárónál már több mint hetvenen segítettek.

– Milyen helyeken jártál eddig?

– Évtizedek óta járom az erdélyi hegyeket, szinte minden fontosabb hegycsúcsot megmásztam. Kedvencem helyem a Déli-Kárpátok, oda minden évben elmegyek kirándulni. Az afrikai felkészülés során tavaly többet tartózkodtam a Retyezátban. Hat évvel ezelőtt különben eljutottam már Nepálba, a Mount Everest alaptáborába, 2019-ben, a járvány előtti nagy utazásom a dél-amerikai Peruban volt, az Andok hegyvonulat egyik 5000 méter magas hegycsúcsát másztam meg.

– Milyen cél vezérelt, amikor eldöntötted, hogy Afrikába indulsz?

– A Kilimandzsáró megmásítása mintegy másfél évtizeddel ezelőtt jutott eszembe. Abban az időben az egyik turisztikai cég túravezetője Erőss Zsolt volt. Kevesen tudják róla, hogy ő ebből szerezte a kenyerét: embereket, csoportokat vezetett fel különböző hegycsúcsokra, többek között a Kilimandzsáróra is. Már akkor játszadoztam a gondolattal: mi lenne, ha feljuthatnék Afrika legmagasabb hegycsúcsára? Hiszen a természetben való gyönyörködés mellett az is nagy élmény, ha egy kiváló túravezetővel kirándulhatsz. Tudjuk, mi történt Erőss Zsolttal (*csúcstámadás közben elhunyt – szerk. megj.*), s ez kissé elvette a kedvemet a mászástól. Teltek az évek, s más célok is szerepeltek a bakancslistámon. Aztán következett a járvány időszaka.

– Hogyan érintett a bezártság?

– A kirándulók számára különösen nehéz időszak volt. Az embereknek korlátozták a szabadságát, s aki a sok utazáshoz hozzászokott, annak nehezebb esett az otthonmaradás. A járvány előtti időszakban szinte fel sem tudtuk becsülni az Isten által számunkra biztosított szabadságunkat. Teljesen magától értetődőnek tartottuk azt. A járvány viszont rádöbbentett: az utazás is egy kiváltság. Így több mint tíz év után keztem el ismét gondolkodni azon, hogy elinduljak Afrika tetejére. Sokáig őrlődtem a gondolaton, nem voltam biztos abban, hogy nekem való-e az a hegy, s egyáltalán megbírom-e majd. Végül feliratkoztam a listára, s elindultunk Afrikába.

– Kikből állt a csapat? Ismertétek egymást?

– Egy utazási irodán keresztül iratkoztam fel az utazásra, a többiek nem ismertem. Csupán a túravezetőt, akivel korábban Nepálban voltam. Ezeken az utazásokon különben olyan személyek vesznek részt, akik nyitott természetűek, barátságosak és intelligensek. Ezért nem gond, ha valaki ismeretlenként belesöp-

pen egy ilyen társaságba, hiszen az ott levők értékrendje hasonló, ezért könnyen kötöttek a barátságok is.

– Létezik-e különbség az itthoni és az ottani hegyek között?

– A hegy mindenhol hegynek számít. Léteznek íratlan törvények, amelyeket minden alkalommal be kell tartani: nem indulunk el egyedül, nem zajongunk, nem térünk le a járt ösvényről, mindenki segít és köszön mindenkinek, hiszen egymásra és Istenre vagyunk utalva. A túravezető is azért adta mellénk a Fennvalót, hogy egymásnak tudjunk segíteni, ha kell. A lényeges különbség a magasságban rejlik. Erdélyben a legmagasabb csúcsok 2500 méter körüliek, Afrikában viszont onnan kezdődnek a hegymászások.

– Milyen érdekességekkel találkozott afrikai utad során?

– Az Isten alkotta természet gyönyörű. Lehet, egyesek észre sem vesznek egy kis virágot, amelyért le kell hajolni, meg lehet csodálni mint Isten teremtését, s inkább rátaposnak. Ám túl a hegyeken és a természet szépségén, a legfontosabb mégiscsak az ember. Csodálatos fekete emberekkel ismerkedtünk meg, akik nélkül nem juthattunk volna fel a csúcsra. Ők cipelték a sátrakat, ételt-italt, a matracokat, és mindent, amire szükségünk volt a többnapos túra során. Annak ellenére, hogy tízkilós hátizsákjaik voltak, ők voltak azok, akik minket biztattak, s vigasztaltak, ha valaki elfáradt, vagy valami gond akadt. Még énekeltek is nekünk. Az ottaniak nagy része keresztyén, Tanzániának 65 százaléka, 35 százaléka pedig muzulmán. A Kilimandzsáró környéke keresztyén, Zanzibár teljes mértékben muzulmán, s érdekes, hogy a két vidék között milyen jelentős különbség észlelhető. Az előbbi sokkal fejlettebb, az utóbbi elhanyagolt volt.

A csúcsra éppen egy vasárnap délelőtt indultunk el, amikor az emberek igyekeztek az istentiszteletre. Néztam, milyen szépen van-

nak felöltözve, megadják a módját annak, hogy templomba mennek. Számukra ünnep volt. Az épületek is viszonylag jó állapotban voltak. Zanzibáron viszont mélyszegénységben tengődnek, kis kunyhókban, térdig érő szemetes utcákon élnek hétköznapiakat.

– Hol laktatok Zanzibáron?

A turisták elit helyen, panziókban laktak, amelyeket a külvilágtól, a szegénységtől több méter magas falak választottak el. Oda belépni a helybelieknek szigorúan tilos volt. Ezeket a helyeket kutya, néhol fegyveres rendfenntartók őrizték a szigetlakóktól, mert a mélyszegénység és elkeseredés miatt egyesek mindenre képesek.

– Mit jelent ott a mélyszegénység?

– A családoknak körülbelül napi egy dollárból kell megélniük, amely 5 lejnél kevesebb összeget jelent. Sokszor mi is panaszkodunk, nyilván itt is léteznek problémák, de amikor a világ „harmadik országaiban” járok, rádöbbenek, Isten milyen csodálatos helyre teremtett minket. Ilyenkor azt mondom, soha nem kellenék panaszkodnunk, mert mindenünk megvan. Tanzániában például sivatagos vidéken az aszszonyok és a gyerekek hosszú kilométereket gyalognak mocsos edényeikkel, hogy ivóvízhez jussanak. Ott ez a kicsik tevékenysége, nem az iskola.

– Milyen érzéssel másztad meg a Kilimandzsárót?

– Rendkívül értékeltem azt, hogy ott lehettem. Én még abban a világban nőttem fel, amikor nem lehetett Romániából kiutazni. Ezért minden egyes kirándulás, utazás, hegymászás boldogsággal tölt el. A mindenkor ember egykor azért ment a hegyre, mert azt gondolta, ott lakoznak az istenei. Tapasztalt utazóként, hegymászóként rájöttem arra, hogy néha azt gondoljuk, Isten valóban fent lakozik. Ám amikor felérünk a csúcsra, letekintünk a völgybe, s látjuk a templomtornyokat, érezzük, hogy Isten ott lakozik, ahol az emberek élnek, és hisznek benne.

Az Úrnak énekelni jó

Óegyházi énekeink, a zsoltárok

A reformáció a Szentíráshoz való visszatérést hirdette. Ilyen tekintetben énekeskönyvünk tartalmában és műfajában megőrizte azokat az énekeket, amelyeket az apostolok korában, majd rövid idővel azt követően énekeltek az ó-, valamint ősegyházban. A következőkben ezeknek a több évezredes múltú vallásos énekeinknek az üzenetén fogunk elmélkedni. Első alkalommal a zsoltárokra tekintünk.

A Szentírás szerint az ének és a zene Isten ajándéka. Az ember akkor él helyesen ezekkel, ha velük Istent szolgálja. Ezt láthatjuk az ószövetségi zsidó nép életében is, ahol mindig hangsúlyos szerepe volt az éneklésnek, zenének. Ha az Újszövetségre tekintünk, láthatjuk, hogy az Ószövetséghez viszonyítva itt jóval kevesebb szó esik az énekről és a zenéről, azonban semmi kéttségünk sem lehet afelől, hogy az ének központi helyet fogalt el az őskeresztények életében. Az Újszövetségben nem találunk semmiféle kultúrszi rendet, csupán azt az irányelvet, hogy Istent lélekben és igazságban kell imádnunk.

Az őskeresztény gyülekezetekben az ének jó eszköznek bizonyult a hit megvallásának során. Az istentiszteleti éneklés azóta is úgy jelentkezik, mint a Szentlélek Isten munkálkodásának egyik kísérő jele. Az evangéliumokban utalást találunk arra nézve, hogy Jézus és tanítványai az utolsó vacsora alkalmával az Olajfák hegyén

zsoltárokat énekeltek. A kortörténeti kitekintések alapján a zsoltárok éneklése minden bizonynyal központi szerepet töltött be az újszövetségi nép istentiszteleti gyakorlatában. Tehát az újszövetségi gyülekezet énekkincsét az ószövetségi zsoltárok és más énekek jelentik (dicséretetek, lelki énekek).

A továbbiakban bemutatjuk az általunk ma is énekelte genfi-hugenotta zsoltárokat. A latinból francia nyelvre történő fordításokat Clément Marot (1496–1544), illetve Théodore de Bèze (1519–1605) érdemének tudhatjuk be. A versbe szedett zsoltárszövegek megzenésítésében oroszlánrészt vállalt Loys Bourgeois (1510–1561), kisebb mértékben az öt Péter nevű genfi kántor közül az egyik. A zsoltárok máig használatos feldolgozásait Claude Goudimel (1514–1572), valamint Claude le Jeune (1528–1600) végezték. Nálunk e zenei feldolgozások Maróthi György (1715–1744) debreceni professzor révén terjedtek el.

A genfi zsoltárok megjelenésük idején igen népszerűek voltak az istentiszteleti alkalmakon és a mindennapi életben is. Népszerűségüket bizonyítja, hogy az első francia fordítás három év alatt elérte a 62. kiadást. Népszerűségük nemcsak a szövegek kiváló költőiségében és biblicitásában rejlik, hanem a dallamvilágukban is, amelyeknek fő forrásai között ott talál-

juk a népdalt (pl. 42.), a gregoriánnal rokonságot mutató dallamokat (32., 55., 80., 104., 141.), a komikus ének dallamát (6.), a branlét (francia népi tánc – 43., 103.) és a katonadalt (36.) is. A dallamok tonalitása valamilyen szinten a gregorián ének hullámszával áll rokonságban, többségük pedig régi egyházi hangnemekben íródott.

A genfi zsoltárok magyar nyelvű fordítását Szenczi Molnár Albert (1574–1634) végezte el. Munkája eszmei értékét érzékeltetik a következők: a zsoltárok magyar nyelvre való átültetésekor 110, illetve 130 versformát alkalmazott, amely összesen 1425 versszakot és 9386 verssort jelent. Szenczit ezért méltán tekinthetjük az első zenei műfordítónknak. Kodály Zoltán a Szenczi-féle zsoltárszövegek prozódiaját megvizsgálva megállapította: a szövegek háromnegyed részében jól alkalmazkodnak a dallamhoz. Szenczi zsoltárkönyve számtalan kiadást ért meg, mert a hívek számára a Biblia mellett ez lett a legolvasottabb könyv. A zsoltárok magyar nyelvterületen való éneklését először az 1643-as évi görgényi egyházmegyei, majd az 1646-os szatmári, illetve az 1684-es szatmárnémeti zsinat engedélyezte. Szenczi zsoltárainak irodalmi hatását számos magyar költő és író (Arany János, Tompa Mihály, Jókai Mór, Ady Endre) írásművészetében is lemérhetjük.

| SZIGETI ÁRPÁD |

Elárvult könyvek

Csengetnek. Idős bácsi áll az ajtóban. – Hoztam a könyveket – mondja. Unokái már emelik is a négy megrakott szatyrot. Egy részüket kipakoljuk a lelkészi hivatal asztalára. Lássuk, mi a kínálat! Klasszikusok. Világ- és magyar irodalom. Petőfi, Jókai, Arany, Móricz, no meg Balzac, Verne, Dumas és a többiek.

Bevillan egy kép. Gimnazistaként Attilával, a későbbi bölcsésszel, iskola után folyton a környező antikváriumokat jártuk, hogy kialakítsuk saját könyvtárunkat. Az életre szólót. Lelkesek voltunk, fiatalok, és nem sajnáltuk az értékes olvasnivalóra a kevéske zsebpénzünket. Az otthoni polcokon pedig gyűltek a könyvek. Lelkesedésünket látva a magyartanárnőnk hosszú listát diktált nekünk azokról a könyvekről, amelyeket elolvasásra ajánlott.

Azóta eltelt harminc év, és itt ül mellettem Imre bácsi, valamint a két ifjú unoka. A nagytata letette terhét. Szerette volna, ha a hosszú élete során összegyűjtött értékes könyvtára jó kezekbe kerül. Ne járjon úgy, mint az, akinek utódai egy városi kuka mellé tették ki könyveit három megrakott zsákban. Imre bácsi hallotta, hogy befogadjuk az elárvult könyveket, és új otthon, új polcot, új olvasót keresünk nekik. Azt akarta, hogy szellemi öröksége, ha már az unokákat nem érdekli, másutt jó kezekbe kerüljön.

Könyvtáros meséli, hogy szinte hetente megkeresik egy-egy elárvult könyvtár sorsának

A könyveket egyre kevesebben lapozzák fel, a könyvtárakba egyre kevesebben térnek be

rendezésével. Legtöbbször az eltávozott szülő hozzátartozói, akiknek a könyv útban van, de van annyi jóérzés bennük, hogy nem akarják csak úgy kitenni az utcára. A könyvtár már nem tud több könyvet fogadni, nem fér a sok árvaságra jutott kötet. Jelzésértékű, hogy könyvmentő alapítvány is dolgozik az elárvult kötetek megmentéséért.

Imre bácsi megnyugodva távozik, mi pedig meghirdetjük a sajtóban a könyvválogatást. Klasszikusok ajándéka. És jönnek. Nem tömegével, de azért befut pár érdeklődő hívás. A legnagyobb szerencsét egy olyan család jelenti,

ahol imádják a könyvet. A szülők és gyerekek röpké félóra alatt kiválogatják a rendelkezésre álló mennyiség több mint felét. Aztán mások is jönnek, s pár nap alatt Imre bácsi könyveinek zömét már új kezek lapozzák.

Gyakran azt érezzük, lesajnált, szélmalomkal vívott harc a könyvmisszió, ebben a velejéig digitalizált világban, ahol jobb sorsra érdemes, hányatott sorsú, szebb időket látott, régebben megbecsült könyveknek keresünk új otthon. De lám, lassacskán mégiscsak gyarapodnak az otthoni könyvtárak, és az elárvult könyvek új családra lelnek.

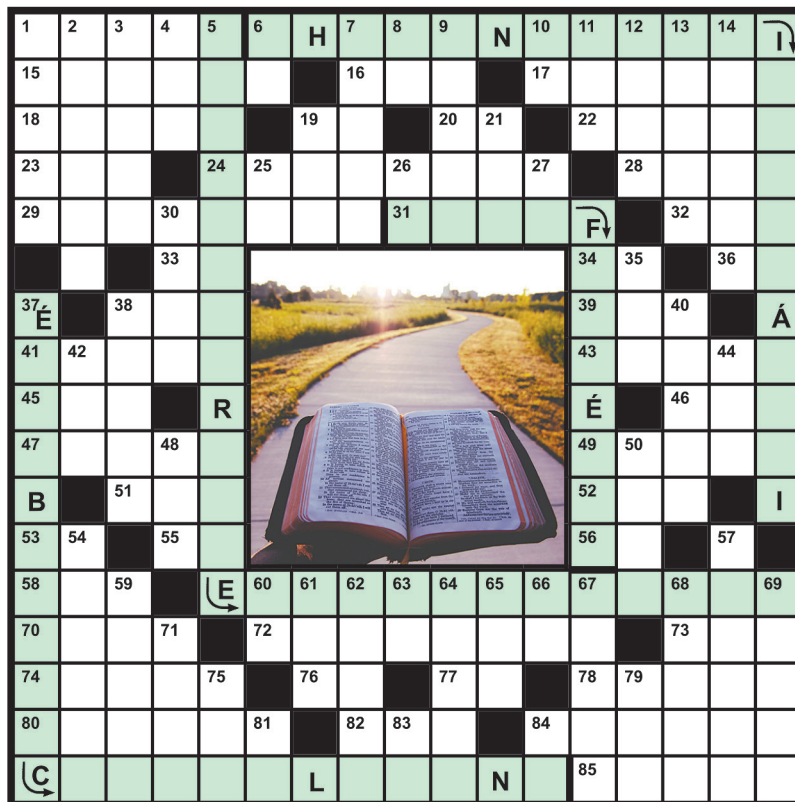
| FÁBIÁN TIBOR |

Kereszt(yén)rejtvény

Vízszintes: 1. Neves hegedű. 6. „Tudom, hogy amit Isten cselekszik, az örökké megáll...” 15. Erkély. 16. Kártyajáték. 17. Alga. 18. Réztábla a kapu ... (Cronin). 19. Óraalkatrészek! 20. Regisztrertonna (röv.). 22. Dél-amerikai farm. 23. Szerb származású színésznő (Eva). 24. Kihasad a lufi. 28. Papagáj-név. 29. Ámos Imre festménye. 31. **A befejező rész.** 32. Borsod-Abaúj-Zemplén megye (röv.). 33. Partszakasz! 34. Kissé megtréfál! 36. Párban győz! 38. Kertgazda szöveggyene. 39. ENSZ-főtitkár volt (Trygve). 41. Japán nemzeti ital. 43. Történelmi régió a Közel-Keleten. 45. ... mail; légi postával. 46. Rock ... roll; tánc. 47. Kártya (biz.). 49. Kandalló. 51. ... transit gloria mundi; Az evilági dicsőség múlandó. 52. Nagyon régi. 53. A bronz alkotóeleme. 55. Cicero pénze. 56. Betonlapok! 58. Flandriai folyó. 70. Fénycső. 72. A szivárvány színeiben játszó. 73. Utótagként állatcsoportot jelöl. 74. Jár neki. 76. Párizsi arany. 77. Gombás-szelet! 78. Az érem előlapja. 80. A kréta-időszak legkorábbi szakasza. 82. Clunyi bencés apát volt. 84. Harkov megyei kisváros Ukrajnában. 85. ... Pradesh; India szövetségi állama.

Függőleges: 1. Izraeli színésznő (Gali). 2. A cukorgyártás mellékterméke. 3. Kézi hosszsmérték. 4. Hájófar. 5. **A harmadik rész.** 6. Stephen King regénye. 7. Nyálkahártya-gyulladás. 8. Pont a közepén! 9. Alain Delon filmszerepe. 10. Miután! 11. Norvégia NOB-jele. 12. Dacos válasz. 13. Előkelősködő ember. 14. Ausztráliai város, Queensland államban. 19. Lírai műfaj. 21. Klubegyed. 25. Elme! 26. Rövidhullám (röv.). 27. Nyilvános (röv.). 30. Homályos. 35. A lány párja. 37. **Az igevers második része.** 38. Lyukas pénz! 40. Holland város lakója. 42. Orosz teherautó-márka. 44. Becézett Enikő. 48. ... Carrere; amerikai énekesnő. 50. Örmény uralkodó volt. 54. Kéziszerszám jelzője lehet. 57. Kerti zöldség népies neve. 59. Ritka férfinév. 60. Kínai hosszsmérték. 61. Gotovac hőse. 62. Orosz város. 63. Félkész! 64. Mikes Kelemen szülőhelye. 65. ENSZ-szerv. 66. Bent leás! 67. Vörös ...; Walter Hill filmje. 68. Rovarláb jelzője lehet. 69. ... Kemal; török író. 71. Számára. 75. Magyar származású, olasz szobrász (Amerigo). 79. Vitamin (röv.). 81. Megye!! 83. Azonban. 84. Loire-szakasz!

Isteni tett

Készítette CSATLÓS JÁNOS

Gasztrosarok

Abbahagyhatatlan Kinder Bueno-szelet

A ki egyszer is kóstolta már ezt a lágy, krémes finomságot, az ízek harmóniája járhatott át minden egyes falatot, és csak arra tudott gondolni, hogy újra meg akarja tapasztalni a házi Kinder Bueno feledhetetlen élményét. Nem túlzás, hogy nagyon finom, mutatós, az elkészítése pedig, bár hosszadalmasnak tűnhet, cseppet sem bonyolult. Tökéletes ünnepi, vendégváró sütemény, de egy szürkébb vasárnapot is nagyon fel tud dobni.

Hozzávalók: 6 tojás, 6 evőkanál cukor, 5 evőkanál liszt, 1 csomag sütőpor, 2 evőkanál kakaópor, 2 evőkanál darált dió,ogyorókrém.

Krém: 4 dl tej, 1 csomag vanília ízű pudingpor, 20 dkg vaj vagy margarin, 4 evőkanál cukor, 2 evőkanál kakaópor, 10 dkg tejcsoki, 1 csomag vaníliás cukor, 1 evőkanál vaníliaaroma, kb. 150 g vajaz vagy háztartási keksz.

Díszítés: 2-3 dl habtejszín, csokireszelék.

Elkészítés:

– A süttőt előmelegítjük 180 fokra. Egy kb. 25x35 cm-es tepsit sütőpapírral kibélelünk.

– A lisztben elkeverjük a sütőport, kakaóport és a darált diót.

– Az egész tojásokhoz hozzáadjuk a cukrot, és addig keverjük robotgéppel, amíg kifehéredik, és megnő a térfogata.

– A tojásos masszába beleforgatjuk óvatosan a lisztes keveréket, és csomómentesre keverjük.

A masszát beleöntjük az előkészített tepsibe, majd nagyjából 20 perc alatt készre sütjük.

– Még forrón lehúzzuk róla a papírt, és alaposan megkenjükogyorókrémmel.

– Akár sülés közben elkeverhetjük a tejben a pudingport cukorral, majd sűrűre főzzük. Ha langyosra hűlt, hozzáadjuk a puha vaját, és az egészet felhabosítjuk.

– Két részre osztjuk a krémet, és az egyik felébe beletesszük a vaníliás cukrot és az aromát, majd jól elkeverjük. Ha nincs otthon vaníliaaroma, vagy nem szeretnénk használni, akkor lehet bele még egy csomag vaníliás cukor, eset-

leg vaníliarúd kikapart magja. A krém másik feléhez hozzáadjuk a kakaóport és az olvasztott csokit, majd ezt is jól összekeverjük. A csoki is legyen langyosra hűtve.

– A lapra rákenjük a vaníliás krémet, majd szorosan ráhelyezzük a kekszeket, és ennek a tetejére simítjuk a csokis krémet.

– Hagyjuk pár órát pihenni hideg helyen.

– A tejszínt kemény habbá verjük, és a sütemény tetejére simítjuk. Csokireszelékkel díszíthetjük. Tejszínhabot használhatunk kevesebbet is, ki hogyan szeretné, a sütemény egyébként is magas lesz.

| SZABÓ ANITA

Áldászápor mennybemenetelkor

Megrendítően szép Lukács evangéliumának vége. Feltámadott Urunk túl van minden: a nagyhét kínjain, árulásokon és tagadásokon, szögeken és töviskoronán, üres síron és a „békesség néktek” lelkületével történt számos megjelenésén a tanítványok között. Túl már Tamás kételyén, és népe, a római hatalom meg a papi vallási uralom sok cselén, a kegyesek kegyetlenségén, azokén, akiket övéinek nevezett, s akik nem fogadták be őt. Mennybe emeltetésének pillanatát örökíti meg az éles szemű evangéliumi riporter, Lukács, aki orvosi látásmóddal minden mozzanatra figyelt. Azt a pillanatot, amely nélkül nem lett volna pünkösöd, s amely nélkül csak emberi mű lett volna az egész Jézus-történet. De megtörtént. Értünk, javunkra, az egész világ és a jövő javára. Atyai pecsét a fiúi végrendeleten. Ahogyan az előttünk járó hívő nemzedékek énekelték: „Záporoként hull majd az áldás, Jézusé lesz ez a föld. Szent neve és diadalma Halmot és völgyet betölt. Várjuk a záport, Atyánk, Csöppekben hull csak az áldás, Küldj áldás-záport reánk.” Az az első és egyetlen mennybemenetel áldászáport jelentett a tanítványokra, az őt kirekesztő földre, az akkori és az eljövendő tanítványi seregére az idők végezetéig.

A lelki elsivatagosodás ellen áldásözön

Mit látunk ebben az üzenetben és áldásban gazdag pillanatban és lukácsi tudósításban? Bennem így fogalmazott a Lélek: ez a betániai áldásözön és nyomában a jézusi áldásetika megszületésének pillanata. Igen, mert Urunk felemelte kezét, s megáldotta a tanítványokat. Miközben áldotta őket, felvitette a mennybe. Olyan Urunk van, aki nem a bosszú vallását hagyta itt a Földön, hanem az áldások keresztyénységét. A meg nem érdemelt, mégis olyanira áhított áldászáport. Amely nélkül sem a teremtet világ, sem a teremtmények nem tudnak élni. Kiszáradás ellen jézusi mennybementel, áldó Urunk felemelt keze. Nem kioktató kéz, nem ökölbe szorult kézfej. Ahogyan a kiváló amerikai keresztyén szakpszichológus, Robert J. Lifton írta: *a lelki elsivatagosodás ellen áldó kéz*. Amelynek hiányában halálba merülés várna ránk. Rettenetesen nagy és valós veszély. Például a Covid-pszichózisban, amikor az egyébként is kis toleranciájú mai nemzedékek sok tagja vagy erőszakossá válik a karantén és korlátozások során, vagy fásulttá, gyakran cinikusá. Volt valami ehhez hasonló egykoron Jeruzsálemben is. A félelem okozta bezártság miatt a felházban, merthogy a Mestert megölték. De nem a félelemé lett az utolsó szó!

Tanulgassuk az áldás- és hálaetikát

Aki őt követi, mindennekefelett ezt a mozdatot, lelkületet tanulja meg tőle. Az áldás mögött pedig a megbocsátás 33 éve, Jézus lelkülete, erkölce áll: Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cselekednek (Lk 23,34). Itt a tettel igazolt válasz a történelem végéig a péteri dilemmára: Uram, hányszor kell megbö-

Krisztus mennybemenetele (Fritz von Uhde német festőművész alkotása a 19. századból)

csátanom az ellenem vétkező testvéremnek? Még hétszer is? Jézus így válaszolt: Nemhogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is (Mt 18,21–22).

Az áldás jézusi etikáját a megbocsátás jézusi etikája teremti meg, igazolja és lépteti érvénybe történelmi léptékben. Mekkora hiánygázkodásban élünk e tekintetben. Egyénileg, közösségekben, egyházként, nemzetként, magyarként. Mennybemenetel ünnepe emlékeztet: van mit pótolnunk Isten és felebarátaink felé. Kicsivel több áldást, több cseppekben hulló hálát adni Istennek mindenért, és egymás felé a gyűlöletből, kirekesztésből, a klikkesedés nemzet- és közérzetrontó ártásából kilépve. Ma már világméretű felismerés, hogy csak a tiszteletadás, a tiszteletben tartás erkölce és kultúrája tudja megőrizni Földünkön a békét. A belülről jövő tiszteletadás, a belülről vezérelt, nem kívülről manipulált keresztyénység! Az élni és élni hagyni evangéliumi áldásetikája, az Albert Schweitzer által Afrika- és embermentő szolgálattal igazolt egyetemes erkölcsi elv személyes gyakorlása. Különben megszűnik egymást kiberkorszakbeli kannibálként. Miért engednénk meg az önrombolásnak, az *önsorsrontásnak* ezt az ingyenes győzelmét? Mit tesz az áldásosztásért az egyház, gyülekezetünk, az oktatás, a családjunk, nemzeti közösségünk? Ez legalább akkora kérdés, mint az, hogyan jövünk ki majd a Covid-válságból. Nem tűr sokáig válasznélküliséget.

Egymás tiszteletében megújító mennybemenetelt

Jézus végső és második eljöveteleig az áldásetikára és áldáscselekedetekre kötelez minket ő, akinek keze akkor és ott láthatóan, most és az idők végéig a mennyei Atya előtt láthatatlanul fel van emelve értünk. Tévedés ne essék, ez nem a gyengék erkölce, lelkülete, sokkal inkább ehhez kell igazán az erő. A mennyei többleterő. A felemelt kézről ránk hulló, belénk áradó. Hogy megtanuljuk életünk végéig a nagy jézusi benedictust: ne fizessünk bosszúval semmiért, hanem a rosszat jóval győzzük le. Amiként Urunk példája tovább hatott, és győzött a keresztyénüldöző Saulusban is: ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval (Róm 12,21).

Lesz-e ilyen jézusi, páli áldáserő a 21. századi magyar keresztyénységben? Vegyük észre, és vessük a szívünkbe, hogy feltámadott Urunk mennybe vitelekor egyre magasabbról áldotta a földet: népére, hazájára, az egész világra áldást záporozva. Csodálatos az isteni kegyelem, amely véghez is viszi, amit elkezd, s nem hagyja váltságművét torzóban maradni. Jézus áldó keze alatt üdvösségünket építő, egymás tiszteletében megújuló mennybemenetelt és benne megtartott magyar jövődőt kívánok mindenkinek!

Hálaadás Marosugrán

Felújította templomát a marosugrai egyházközség. A magyar állami támogatás mellett a gyülekezet jelentős önrésszel, kitartó közmunkával is hozzájárult a munkálatok elvégzéséhez.

Marosugrán április 10-én tartottak ünnepi istentiszteletet, amelyen hálát adhattak a nagyszabású felújításért. A templom 1899-ben nyerte el jelenlegi formáját, miután a korábbi fatemplomot tűzvész pusztította el. A gyülekezet az elmúlt 120 év alatt négy alkalommal renoválta a tornyot és háromszor a templomot. Utoljára 1996-ban végeztek nagyobb beavatkozást.

„A presbitérium 2017-ben döntött a templomfelújítás mellett. Akkor még nem tudtunk a nagy templomfelújítási projektekről, így saját erőből készültünk tatarozni. Figyelembe véve az anyagi lehetőségeinket, úgy számoltuk, hét év alatt, a templom fennállásának 125. évfordulójára sikerülne elvégezni a szükséges munkálatokat. Bár az anyagi források szűkösek voltak, rendelkezünk azzal az alapanyaggal, amely a legfontosabb volt a munkában: Isten gondoskodó szeretetének az ismeretével” – mondta el Lukács Vilmos István lelképásztor. A 2018-ban meghirdetett közadakozásból kigyűjtött az ablakok cseréjéhez szükséges összeg, és még más kisebb javításokat is elvégeztek. Közben közmunkával készültek a következő beavatkozásokra. Csak ezután szereztek tudomást a magyar állami támogatások lehetőségéről, a közadakozás és közmunka azonban így is folytatódott. „Úgy éltem meg, mint amikor Jézus megsokasította a gyermek két halát és öt kenyerét. A támogatások nemcsak az anyagiakról szóltak, hanem reményt és bátorságot adtak, hogy nem vagyunk egyedül, a mi ügyünk nem csak 265 ember ügye. Van egy nagyobb test, egy keresztyén közösség, nép, amellyel összetartozunk” – tette hozzá a lelképásztor. A felújítás költségei meghaladták az 500 ezer lejt, ebben azonban nincs benne a presbiterek által befektetett munka, a gyülekezeti tagok szorgoskodása, a vállalkozók által nyújtott árkedvezmények és tárgyi adományok – mondta el Lukács Vilmos.

Fotó: Kiss Gábor

Az istentiszteleten Kató Béla püspök hirdette az igét. Arra hívta fel a figyelmet, hogy meg kell tanulnunk újra együtt ünnepelni, hiszen az elmúlt időszakban a vasárnapi istentiszteletek látogatása nélkül sokaknak összefolytak a hétköznapiak az ünnepnapokkal, de a családokban is elmaradtak a közös ünneplések, és a közösségi élet hiánya rányomta bélyegét életünkre. A püspök szerint a világ szennye által mérgezett életünkben imádkoznunk kell a megtisztulásért, és amíg akár egy ember is szeretne megújulni, a templom ajtaja nyitva lesz számára, hogy megtisztíthassa lelkét.

Berekméri Melinda egyházmegyei főjegyző hangsúlyozta: miközben hajlékot építünk az Úrnak, ne feledjük, hogy ő a mi hajlékunk nemzedékről nemzedékre. Szász István gyülekezeti gondnok felidézte: az elmúlt 25 évben, amióta gondnokká választották, másodjára gyűlt össze a közösség ilyen formában hálát adni, hiszen Fauszt Gyula egykori lelképásztor idején is komoly munkálatok folytak az egyházközségben. Akkor a gyülekezet még 460 lelket számlált, de ma a fogyás ellenére is ugyanannyira lelkes és odaadó maradt a közösség.

| B. G. |

Hirdetés

Úrvacsorai kiskehely
rozsdamentes anyagból,
generációkon átívelő
használatra

www.szekelymuvek.hu
E-mail: szekely94bt@gmail.com
Tel.: +36 30299 5129

Toronyjavítás
-festés
-bádогоzás

LUKÁCS ALPIN'S

0744 612 079

**Kalotaszegi
Orgonaépítő
Manufaktúra**
vállal

orgona- és harmóniumjavítást, hangolást,
építést és átépítést, illetve
keres kidobásra itélt, javíthatatlan hangszereket,
továbbá gyümölcsfa- és bukszustörzset.

Kovács Tibor
tel: 0742-503.803, tajpankov@yahoo.com
https://www.facebook.com/Orgonarestauralas

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro

https://reformatus.ro/mediatar/kiadvanyok/uzenet • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

